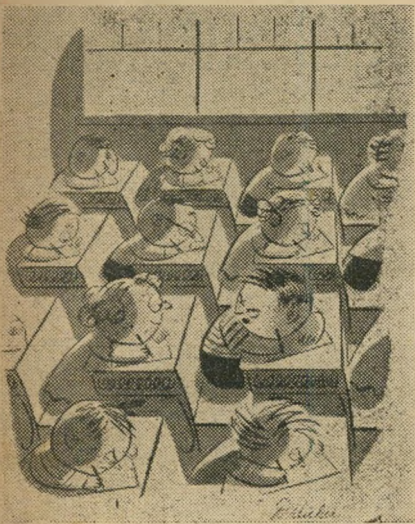

האנשים רגלים צוחלק

נאמנות שבהקרכה

„אידיוט, למה לא חכית לי בפנים“.

„אינני מעוניין בחיוכך, כי אם בתשובה לשאלה“.

כיבוד בימי צנע...

„הייתי מציעה לך מן הסוכריות שהבאת לי, אולם אנו שומרים עליהן בשביל האורחים“.

מלחמת אחים במחנות

שמעון: מלחמת אחים מאיימת לפרוץ בישוב.

יעקב: ???!

שמעון: העולים החדשים מאירופה התקיפו את עולי תימן בחורף בשלג — ואלה האחרונים הודיעו, שיערכו התקפת-נגד בחמסינים בקיץ... שלמה גיפשוטיין, ראש-ל"צ

שיחת נשים

— בעלי מדבר משנתו, האם גם בעלך עושה כן?
— לא. הוא משעמם גורא, הוא רק נחר...

צבא הקבע

המדריך: אופן החזקת הרובה שלך אינו מוצא חן בעיני.
החייל: לא באתי הנה כדי למצוא חן בעיניך...

בין מחשבה ומעשה...

המדריך: קפוז מעל הגדר. החייל: אני מפחד.
המדריך: חשוב שאין לך מוצא אחר, אלא לקפוז על פני הגדר, כי ערבים מאתוריק.
החייל: חשוב שכבר קפצתי. יעקב נורוק, ת"א

חייל מעשי...

חייל המתייצב לעתודות ושאל ע"י הרשם, למי להודיע במקרה אסון. — „לחברה קדישא“ — משיב החייל, לב רפאל, כפר-אטא

שיחה טלפונית

השעה היתה מאוחרת. כל פקידי המשרד כבר הלכו הביתה. רק אחד מהם נתעכב לשעה קלה. פתאום צלצל הטלפון. הפקיד לא מיהר לענות, אלא גמר לעשן את הסיגריה, זרק את זנבה דרך החלון ואחד ניגש לאיטו אל הטלפון:

— לעזאזל! לכל הרוחות! מדוע אני צריך לחכות כל כך הרבה זמן עד שתיגש לטלפון?!
— אל תצרח ואל תצוח! אמור מה רצונך.
— איך אתה מעז לדבר אלי בל-שון כזאת? היודע אתה מי אני? אני המנהל הראשי!
— והיודע אתה מי אני? — שאל הפקיד.
— לא.
— טוב מאוד! — ענה הפקיד והדיח את השפופרת.
רמי נודלמן, ת"א

הוא מכיר רק באהבה אפלטונית...

„חץ מהכלבים, הנשים הן הידירות הגדולות ביותר של האנשים“.

מעשה בזבוב

ארבעה דיפלומטים: אמריקני, צרפתי, סקוטי ואנגלי ישבו בבאר ושתי יסקי.

ארבעה זבובים נפלו לתוך כוסותיהם של 4 הדיפלומטים — ותגובתם היתה: האמריקני זרק את הכוס עם המשיקה.

הצרפתי הוציא את הזבוב ושתי את הויסקי.

הסקוטי הוציא את הזבוב, התקינו ומצו ממנו את הויסקי.

האנגלי הוציא את הזבוב והושיטו לסקוטי בשאלה: „כמה אתה מציע בעדו“?

אסתר צימבליס, ירושלים

ויקרא שמה בישראל...

שמענו, כי אגודת העתונאים הוציאה חוזר לחבריה, בו נתבקשו לכתוב כל ילדה שתיוול בשבוע „באל העתונאים“ בשם באלאליקה...

מרים ריינר, באר-שבע

טעות פמלית...

האשה נמצאת באמבטיה. החלבן מצלצל בדלת, — רגע — קוראת האשה מורידה מעיל שהיה תלוי על הקולב, יוצאת ומקבלת את החלב.

החלבן תוקע בה את עיניו ומסתלק. כשחזרה לאמבטיה נוכחה, כי בחפזונה לבשה את מעיל הגשם השקוף מניילון.

בנימין א., ראש-ל"צ

האמז'דור

הסיגריה החדשה של אחים בודנו בע"מ

פרס של לירה אחת זוכה בעל הבדיחה הנדפסת ראשונה במדור זה. בדיחות אנה לשלוח למערכת „העולם הזה“ על המעטפה יש לצייר: „עולמנו זה הקטן“.